Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta piecu tiesnešu sastāvā)

2026. gada 13. maijā*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Muitas savienība – Savienības Muitas kodekss – Tiesības celt prasību – Regulas (ES) Nr. 952/2013 44. panta 4. punkts – Lēmums par saistošu izziņu par tarifu – Prasība tiesā – Labošana – Atpakaļejošs spēks

Lietā T-150/25

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija) iesniegusi ar lēmumu, kas pieņemts 2025. gada 30. janvārī un kas Tiesā reģistrēts 2025. gada 21. februārī, tiesvedībā

Zollamt Österreich

pret

G *GmbH*,

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta piecu tiesnešu sastāvā)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Sampols Pukuruļs [*M. Sampol Pucurull*] (referents), tiesneši T. Pinne [*T. Pynnä*], J. Laitenbergers [*J. Laitenberger*], M. Stanku [*M. Stancu*] un G. Valasidis [*W. Valasidis*],

ģenerāladvokāts: H. Martins i Peress de Nanklaress [*J. Martín y Pérez de Nanclares*],

sekretārs: P. Kullens [*P. Cullen*], administrators,

ņemot vērā, ka 2025. gada 7. martā Tiesa atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 50.b panta trešajai daļai nodevusi Vispārējai tiesai lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu,

ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas statūtu 50.b panta pirmās daļas c) punktā paredzēto jomu un patstāvīga interpretācijas jautājuma neesību minēto statūtu 50.b panta otrās daļas izpratnē,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu,

pēc 2025. gada 10. decembra tiesas sēdes,

* Tiesvedības valoda – vācu.

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– G *Gmbh* vārdā – *W. Gappmayer*, *Rechtsanwalt*,

– Itālijas valdības vārdā – *S. Fiorentino*, pārstāvis, kuram palīdz *F. Meloncelli*, *avvocato dello Stato*,

– Eiropas Komisijas vārdā – *A. Demeneix* un *B. Eggers*, pārstāves,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2026. gada 21. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu (OV 2013, L 269, 1. lpp.; turpmāk – Muitas kodekss) 33., 34., 44. un 45. pantu.

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp G *GmbH* un *Zollamt Österreich* (Austrijas Muitas pārvalde, turpmāk – Muitas pārvalde) par vienreizlietojama žņauga tarifu klasifikāciju, pieņemot lēmumu par saistošo izziņu par tarifu (turpmāk – SIT).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Savienības Muitas kodeksa 26. un 27. apsvērumā noteikts:

"(26) Lai nodrošinātu līdzsvaru starp muitas dienestu vajadzību nodrošināt tiesību aktu muitas jomā pareizu piemērošanu, no vienas puses, un uzņēmēju tiesībām uz vienlīdzīgu attieksmi, no otras puses, muitas dienestiem būtu jāpiešķir plašas kontroles pilnvaras, bet uzņēmējiem – pārsūdzības tiesības.

(27) Saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu papildus tiesībām pārsūdzēt jebkuru muitas dienestu lēmumu ir jāparedz arī ikvienas personas tiesības tikt uzklausītai, pirms tiek pieņemts jebkāds lēmums, kas šo personu varētu nelabvēlīgi ietekmēt. [..]"

4 Savienības Muitas kodeksa I sadaļas 2. nodaļas 3. iedaļā "Lēmumi, kas saistīti ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu" ir ietverts 22.–37. pants.

5 Savienības Muitas kodeksa 33. panta "Lēmumi par [SIT]" 1. punktā paredzēts:

"Muitas dienesti pēc pieteikuma iesniegšanas pieņem lēmumus, kas attiecas uz [SIT] [..].

[..]"

6 Savienības Muitas kodeksa 34. panta "Lēmumu par [SIT] pārvaldība" 1. un 3.–6. punktā noteikts:

"1. SIT lēmums zaudē spēku pirms 33. panta 3. punktā minētā laikposma beigām, ja tas vairs nav atbilstīgs tiesību aktiem, jebkura turpmāk norādītā apstākļa rezultātā:

a) pieņemts grozījums nomenklatūrās, kas minētas 56. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā;

b) pieņemti pasākumi, kas minēti 57. panta 4. punktā;

tas zaudē spēku no minētā grozījuma vai pasākumu piemērošanas dienas.

[..]

3. SIT [..] lēmumi nezaudē spēku ar atpakaļejošu spēku.

4. Atkāpjoties no 23. panta 3. punkta un 27. panta, SIT [..] lēmumus anulē, ja to pamatā ir nepatiesa vai nepilnīga informācija, ko snieguši pieteikuma iesniedzēji.

5. SIT [..] lēmumus atceļ saskaņā ar 23. panta 3. punktu un 28. pantu. Tomēr šādus lēmumus neatceļ pēc lēmuma turētāja iesnieguma.

6. SIT [..] lēmumus nevar grozīt."

7 Savienības Muitas kodeksa I sadaļas 2. nodaļas 6. iedaļā "Pārsūdzība" ietverts 43.–45. pants.

8 Savienības Muitas kodeksa 44. pantā "Pārsūdzības tiesības" paredzēts:

"1. Ikvienai personai, kuru tieši un individuāli skar muitas dienestu lēmums, kas saistīts ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu, ir tiesības šo lēmumu pārsūdzēt.

[..]

2. Pārsūdzības tiesības var izmantot vismaz divos posmos:

a) sākotnēji – muitas dienestos, tiesu iestādē vai citā struktūrā, ko dalībvalstis ir izraudzījušas šim nolūkam;

b) pēc tam – augstākā neatkarīgā struktūrā, kas var būt tiesu iestāde vai līdzvērtīga specializēta struktūra, saskaņā ar dalībvalstīs spēkā esošajiem noteikumiem.

[..]

4. Dalībvalstis nodrošina, ka pārsūdzības procedūra sekmē muitas iestāžu pieņemtu lēmumu ātru apstiprināšanu vai labošanu."

9 Savienības Muitas kodeksa 45. pantā "Izpildes atlikšana" paredzēts:

"1. Pārsūdzības iesniegšana neaptur apstrīdamā lēmuma izpildi.

2. Muitas dienesti tomēr pilnībā vai daļēji atliek šāda lēmuma izpildi, ja tiem ir pietiekams pamats uzskatīt, ka apstrīdamais lēmums neatbilst tiesību aktiem muitas jomā vai ka attiecīgajai personai var tikt nodarīts nelabojams kaitējums.

[..]"

Austrijas tiesības

10 *Bundesabgabenordnung* (Federālais nodokļu kodekss) 279. pantā paredzēts:

"(1) Izņemot 278. pantā paredzētos gadījumus, administratīvā tiesa vienmēr izskata lietu pēc būtības. Tai ir tiesības gan nolēmuma rezolutīvajā daļā, gan attiecībā uz pamatojumu ar savu nostāju aizstāt nodokļu iestādes nostāju un tādējādi grozīt apstrīdēto lēmumu jebkurā virzienā, to atcelt vai arī noraidīt prasību kā nepamatotu.

(2) Atceļot apstrīdēto lēmumu, procedūra atgriežas stadijā, kādā tā bija pirms attiecīgā lēmuma pieņemšanas.

[..]"

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

11 2022. gada 27. oktobrī muitas pārvalde pēc G pieteikuma izsniedza lēmumu par SIT attiecībā uz preci ar nosaukumu "vienreizlietojams žņaugs" un klasificēja to ar Eiropas Savienības integrētā muitas tarifa kodu 4008 2190 00 ar derīguma termiņu no 2022. gada 27. oktobra līdz 2025. gada 26. oktobrim.

12 2022. gada 22. novembrī G iesniedza sūdzību par muitas pārvaldes lēmumu, apgalvojot, ka veiktā tarifu klasifikācija ir saturiski nepareiza. Muitas pārvalde sūdzību noraidīja.

13 2023. gada 5. maijā G par muitas pārvaldes lēmumu cēla prasību *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa, Austrija). Ar 2024. gada 12. marta spriedumu *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa) apmierināja prasību un grozīja šo lēmumu, un klasificēja attiecīgo preci ar Eiropas Savienības integrētā muitas tarifa kodu 4014 9000 00 no dienas, kad minēto lēmumu bija izdevusi muitas pārvalde.

14 Muitas pārvalde par *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa) nolēmumu iesniedza revīzijas sūdzību *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa, Austrija), kas ir iesniedzējtiesa, pamatojoties uz to, ka, balstoties uz Federālā nodokļu kodeksa 279. pantu, *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa) esot vēlējusies ar atpakaļejošu spēku grozīt iepriekš 11. punktā minēto lēmumu par SIT, bet Savienības Muitas kodeksā, it īpaši tā 34. panta 3. un 6. punktā, tas neesot atļauts.

15 Iesniedzējtiesa uzskata, ka saskaņā ar Federālā nodokļu kodeksa 279. panta 1. punktu *Bundesfinanzgericht* (Federālā finanšu tiesa) bija tiesīga aizstāt muitas pārvaldes viedokli ar savu viedokli un tādējādi grozīt attiecīgo lēmumu ar atpakaļejošu spēku no dienas, kad to bija izdevusi muitas pārvalde.

16 Tomēr iesniedzējtiesa norāda, ka Savienības Muitas kodeksa 34. panta 4. punktā ir skaidri paredzēts, ka lēmumu par SIT anulēšana ar atpakaļejošu spēku notiek tikai tad, ja to pamatā ir pieteikuma iesniedzēja sniegta nepatiesa vai nepilnīga informācija. Turklāt iesniedzējtiesa konstatē, ka saskaņā ar šī kodeksa 34. panta 3. punktu lēmumi par SIT nezaudē spēku ar atpakaļejošu spēku. Visbeidzot iesniedzējtiesa norāda, ka Savienības Muitas kodeksa 34. panta 6. punktā noteikts, ka lēmumus par SIT nevar grozīt.

17 Tomēr iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai Savienības Muitas kodeksa 34. pants ietekmē prasības, kas celtas saskaņā ar šī paša kodeksa 44. pantu.

18 Šādos apstākļos *Verwaltungsgerichtshof* (Augstākā administratīvā tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [Savienības Muitas kodeksa] 33., 34., 44. un 45. pants attiecībā uz to, ka dalībvalstis saskaņā ar [minētā kodeksa] 44. panta 4. punktu nodrošina, ka pārsūdzības procedūra sekmē muitas iestāžu pieņemtu lēmumu ātru apstiprināšanu vai labošanu, jāinterpretē tādējādi, ka nolēmums par pārsūdzību, kas iesniegta saskaņā ar [Savienības Muitas kodeksa] 44. panta 2. punktu, par tādu [SIT], kura izsniegta saskaņā ar minētā [kodeksa] 33. pantu, iegūst atpakaļejošu spēku uz brīdi, kad muitas pārvalde ir izsniegusi šādu [SIT]?

2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts noliedzoši:

Vai [Savienības Muitas kodeksa] 33., 34., 44. un 45. pants jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstis savos valsts procedūras noteikumos var paredzēt, ka nolēmums par pārsūdzību, kas iesniegta saskaņā ar šī [kodeksa] 44. panta 2. punktu par tādu [SIT], kura izsniegta saskaņā ar minētā [kodeksa] 33. pantu, iegūst atpakaļejošu spēku no dienas, kad muitas pārvalde ir izsniegusi šādu [SIT]?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

19 Ar prejudiciālajiem jautājumiem, kuri jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Savienības Muitas kodeksa 44. panta 4. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesību normu, kurā paredzēts, ka tās tiesu iestādes lēmums, kurā saskaņā ar šī kodeksa 44. panta 2. punktu ir iesniegta pārsūdzība par lēmumu par SIT, iegūst atpakaļejošu spēku no datuma, kurā muitas iestādes ir izsniegušas šo lēmumu par SIT.

20 Saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 44. panta 1. punktu muitas dienestu pieņemta lēmuma par tiesību aktu muitas jomā piemērošanu saņēmējam ir tiesības pārsūdzēt minēto lēmumu.

21 Turklāt saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 44. panta 4. punktu dalībvalstis nodrošina, ka pārsūdzības procedūra sekmē muitas iestāžu pieņemtu lēmumu ātru apstiprināšanu vai labošanu.

22 No tā izriet, ka tiesu iestāžu pieņemto lēmumu sekas ir vai nu minētajās iestādēs apstrīdēto lēmumu par SIT apstiprināšana gadījumā, ja prasība tiek noraidīta, vai, ja pārsūdzība tiek apmierināta, to labošana.

23 Tomēr jākonstatē, ka Savienības Muitas kodeksa 44. panta 4. punktā nav precizēts, kā ir jālabo lēmumi par SIT, jo nav sniegta termina "labot" definīcija vai šajā ziņā nav veikta atsauce uz valsts tiesībām.

24 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka tādu terminu nozīme un tvērums, kuru definīcija Savienības tiesībās nav sniegta, kā arī nav atsauces uz dalībvalstu tiesībām, jānoskaidro saskaņā ar to ierasto nozīmi ikdienas valodā, ņemot vērā kontekstu, kādā tie tiek lietoti, un tā tiesiskā regulējuma mērķus, kura daļu tie veido (skat. spriedumu, 2025. gada 20. novembris, *Servoprax* (Medicīniskie žņaugi), C-631/23, EU:C:2025:906, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

25 Šajā ziņā, pirmkārt, jānorāda, ka ikdienas valodā darbības vārds "labot" ir definēts kā darbība, ar kuru tiek koriģēts vai grozīts kaut kas, lai to padarītu precīzu vai atbilstošu.

26 Lai gan Savienības Muitas kodeksa 44. panta 4. punkta formulējums neļauj viennozīmīgi noteikt, vai tajā paredzētajam labojumam ir atpakaļejošs spēks, tomēr jānorāda, ka prettiesiska lēmuma par SIT ātra labošana var izraisīt šī lēmuma grozīšanu ar atpakaļejošu spēku. Proti, šādā veidā nepareiza lēmuma par SIT saņēmējs gūs labumu no pilnīga labojuma, it īpaši, lai veiktu atbilstošu klasifikāciju, jo nepareiza SIT tiek uzskatīta par tādu, kas nekad nav bijusi spēkā.

27 Līdz ar to, ja Savienības Muitas kodeksa 44. panta 4. punkta formulējumā nav norādīts citādi, "labošanas" jēdziens var tikt saprasts tādējādi, ka tas neizslēdz labojumu ar atpakaļejošu spēku, kura mērķis ir piešķirt lēmumam par SIT tādu saturu, kādam tam būtu bijis jābūt kopš tā pieņemšanas brīža.

28 Otrkārt, attiecībā uz kontekstuālo analīzi, pirmām kārtām, jānorāda, ka nedz Savienības Muitas kodeksa 33. pantam, nedz šī paša kodeksa 34. pantam nav nozīmes, lai novērtētu, vai ar Savienības tiesībām ir saderīgi tādi valsts tiesību akti, kuros ir paredzēts, ka tās tiesu iestādes lēmums, kurā ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar minētā kodeksa 44. panta 2. punktu par lēmumu par SIT, iegūst atpakaļejošu spēku no datuma, kurā muitas iestādes ir izsniegušas šo lēmumu.

29 Proti, Savienības Muitas kodeksa 33. un 34. pants, no vienas puses, un šī kodeksa 44. pants, no otras puses, ir ietverti dažādās Savienības Muitas kodeksa iedaļās, un pirmie no minētajiem ir ietverti šī kodeksa I sadaļas 2. nodaļas 3. iedaļā "Lēmumi, kas saistīti ar tiesību aktu muitas jomā piemērošanu" un otrais – I sadaļas 2. nodaļas 6. iedaļā "Pārsūdzība".

30 Turklāt Savienības Muitas kodeksa 33. pantā kompetence izdot SIT ir piešķirta dalībvalstu muitas administrācijām, kas ir atbildīgas par tiesību aktu muitas jomā piemērošanu. Turklāt Savienības Muitas kodeksa 34. pantā ir reglamentēta SIT pārvaldība un, konkrētāk, muitas dienestu lēmumu par SIT spēka zaudēšana, atcelšanu, grozīšana vai anulēšana. Tiesu iestādes, kurām saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 44. pantu ir jālemj par pārsūdzībām par lēmumiem, ko muitas iestādes pieņēmušas, jānošķir no pēdējām minētajām iestādēm (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 21. septembris, *OGL-Food Trade Lebensmittelvertrieb*, C-770/21, EU:C:2023:690, 69. punkts).

31 Tādējādi, kā ģenerāladvokāts norādījis secinājumu 50. punktā, muitas dienestu lēmumu sekas laikā nevar nedz paredzēt nosacījumus tiesu iestāžu nolēmumu sekām laikā, nedz pēdējās minētās kaut kā ietekmēt, jo Savienības likumdevējs nav vēlējies saskaņot tiesu iestāžu nolēmumu un muitas dienestu lēmumu izskatīšanu.

32 Līdz ar to jautājums par to, vai lēmumiem, kas pieņemti pēc pārsūdzības saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 44. panta 2. punktu, ir vai nav atpakaļejošs spēks, šī kodeksa 33. un 34. pantā nav reglamentēts.

33 Otrām kārtām, no Savienības Muitas kodeksa 45. panta, kas ir ietverts tajā pašā iedaļā kā šī kodeksa 44. pants, izriet, ka muitas dienesti tomēr pilnībā vai daļēji atliek pārsūdzētā lēmuma par SIT izpildi, ja tiem ir pietiekams pamats uzskatīt, ka minētais lēmums neatbilst tiesību aktiem muitas jomā vai ka attiecīgajai personai var tikt nodarīts nelabojams kaitējums.

34 No Tiesas judikatūras izriet, ka tiesai, kas izskata strīdu, kuru reglamentē Savienības tiesības, jābūt iespējai noteikt pagaidu pasākumus, lai nodrošinātu pilnīgu efektivitāti tiesas nolēmumam, kas tiks pieņemts par to tiesību esību, kuras ir izvirzītas, pamatojoties uz Savienības tiesībām. Tādējādi Savienības Muitas kodeksa 45. pants neierobežo tiesu iestāžu, kurās ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar šī paša kodeksa 44. panta 2. punktu, pilnvaras apturēt apstrīdētā lēmuma izpildi, lai izpildītu savu pienākumu nodrošināt Savienības tiesību pilnīgu efektivitāti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2001. gada 11. janvāris, *Kofisa Italia*, C-1/99, EU:C:2001:10, 48. un 49. punkts).

35 Kā secinājumu 66. punktā norādījis ģenerāladvokāts, izpildes atlikšanas noteikšana neizbēgami ir saistīta ar iespēju ar atpakaļejošu spēku atjaunot saimnieciskās darbības subjektu tiesisko stāvokli, lai tiem novērstu nepamatotu finansiālu kaitējumu, ja sākotnējais lēmums izrādās kļūdains.

36 Līdz ar to Savienības Muitas kodeksa 45. pants nevar ierobežot tiesu iestāžu, kurās saskaņā ar šī kodeksa 44. panta 2. punktu iesniegta pārsūdzība par lēmumu par SIT, iespēju piešķirt atpakaļejošu spēku lēmumam, kas pieņemts par šo pārsūdzību, lai izpildītu savu pienākumu nodrošināt minētās pārsūdzības pilnīgu efektivitāti.

37 Trešām kārtām, jānorāda, ka šādu interpretāciju apstiprina arī Savienības Muitas kodeksa 44. panta mērķis nodrošināt saimnieciskās darbības subjektu tiesības pārsūdzēt muitas iestādes lēmumu.

38 Proti, kā izriet no Savienības Muitas kodeksa 26. un 27. apsvēruma, dalībvalstīm jāparedz tiesību aizsardzības līdzekļu sistēma, kas ļauj nodrošināt Pamattiesību hartas 47. panta pirmajā daļā garantēto pamattiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā ievērošanu.

39 Taču pārsūdzību nevar uzskatīt par efektīvu, ja ar to netiek novērsta situācija, kas izriet no prettiesiskas SIT, un saimnieciskās darbības subjektam, kurš ir lēmuma par šo SIT saņēmējs, netiek nodrošināta tāda situācija, kādā tas būtu bijis, ja nebūtu bijis attiecīgā prettiesiskuma.

40 Turklāt, kā ģenerāladvokāts ir norādījis secinājumu 62. punktā, par prettiesisku atzīta lēmuma par SIT seku pastāvēšanas pieļaušana varētu būt pretrunā tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, jo šāda lēmuma sekas turpinātu pastāvēt attiecībā pret saimnieciskās darbības subjektu, kurš tomēr noteiktajā termiņā ir iesniedzis šī lēmuma pārsūdzību.

41 Kā izriet no šī sprieduma 26. un 27. punkta, Savienības Muitas kodeksa 44. panta 4. punkts turklāt nevar būt šķērslis tam, ka tiesu iestādes, kurās ir iesniegta pārsūdzība saskaņā ar minētā kodeksa 44. panta 2. punktu, izdod rīkojumu, ka lēmums par pārsūdzību, kas iesniegta par lēmumu par SIT, iegūst atpakaļejošu spēku no datuma, kad muitas iestāde ir izsniegusi šo SIT, lai izpildītu savu pienākumu nodrošināt Savienības tiesību pilnīgu efektivitāti.

42 Turklāt jāatgādina, ka tiesiskās drošības princips ir rodams vairākos Savienības tiesībās atzītos vispārējos tiesību principos. Administratīva lēmuma galīgais raksturs, kas iegūts, beidzoties saprātīgam pārsūdzības termiņam vai izsmeļot visus tiesību aizsardzības līdzekļus, sekmē minēto

drošību, kā rezultātā Savienības tiesības nenoteic, ka administratīvai iestādei principā būtu pienākums pārskatīt administratīvu lēmumu, kas ir kļuvis galīgs (spriedums, 2004. gada 13. janvāris, *Kühne & Heitz*, C-453/00, EU:C:2004:17, 24. punkts).

43 Tomēr, kā ģenerāladvokāts ir atgādinājis secinājumu 60. un 61. punktā, tiesiskās drošības princips prasa tikai to, lai pārsūdzētā lēmuma par SIT sekas kļūtu galīgas tikai no brīža, kad pārsūdzība ir galīgi noraidīta, vai, ja lēmums netiek pārsūdzēts, no šajā ziņā paredzēto termiņu beigām. Tādējādi uz tiesiskās drošības principu nevar atsaukties, lai pamatotu lēmuma par SIT seku saglabāšanu laikposmā no tā stāšanās spēkā līdz brīdim, kad ir apmierināta par to tiesā iesniegta pārsūdzība.

44 Turklāt – pretēji Itālijas valdības apgalvotajam, ka esot grūti nodrošināt, lai visas pārējās dalībvalstis faktiski būtu informētas par valsts tiesas nolēmumu par anulēšanu vai labošanu ar atpakaļejošu spēku, – jākonstatē, ka atbilstoši Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2015/2447 (2015. gada 24. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu konkrētus noteikumus Savienības Muitas kodeksā (OV 2015, L 343, 558. lpp.), 21. panta 1. punktam, lai apmainītos ar informāciju par pieteikumiem un lēmumiem, kas saistīti ar SIT vai turpmākajiem notikumiem, kuri var ietekmēt sākotnējo pieteikumu vai lēmumu, izmanto elektronisku sistēmu, kas minētajām vajadzībām izveidota saskaņā ar Savienības Muitas kodeksa 16. panta 1. punktu. Līdz ar to, kā Eiropas Komisija apstiprināja tiesas sēdē, ja lēmums par SIT tiek anulēts vai grozīts pēc tiesu iestādes lēmuma, attiecīgo informāciju šajā elektroniskajā sistēmā ievada attiecīgais muitas dienests, izmantojot ar lēmumu par SIT saistītu spēkā neesības kodu, kam pievienots attiecīgais datums, un tādējādi tā kļūst redzama visiem muitas dienestiem.

45 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz prejudiciālajiem jautājumiem jāatbild, ka Savienības Muitas kodeksa 44. panta 4. punkts jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu valsts tiesību normu, kurā paredzēts, ka tādas tiesu iestādes lēmums, kurā saskaņā ar šī kodeksa 44. panta 2. punktu ir iesniegta pārsūdzība par lēmumu par SIT, iegūst atpakaļejošu spēku no datuma, kurā muitas iestādes ir izsniegušas šo lēmumu par SIT.

Par tiesāšanās izdevumiem

46 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Vispārējai tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (piektā palāta piecu tiesnešu sastāvā)

nospriež:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 952/2013 (2013. gada 9. oktobris), ar ko izveido Savienības Muitas kodeksu, 44. panta 4. punkts

jāinterpretē tādējādi, ka

tas pieļauj tādu valsts tiesību normu, kurā paredzēts, ka tādas tiesu iestādes lēmums, kurā saskaņā ar minētā kodeksa 44. panta 2. punktu ir iesniegta pārsūdzība par lēmumu par

saistošo izziņu par tarifu, iegūst atpakaļejošu spēku no datuma, kurā muitas iestādes ir izsniegušas šo lēmumu par saistošo izziņu par tarifu.

Sampol Pucurull Pynnä Laitenberger

Stancu Valasidis

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2026. gada 13. maijā.

[Paraksti]